

Ahogy így élni merünk

Kilépsz egy tükör pitvarából,
elviszed arcod, nem marad ott,
nem is voltál ott igazából,
nem vitted oda, nem láthatott.

Te sem láttad, melyik arcod volt éppen
otthoni vagy a cipelt idegen,
önmagát látni vágyó ékességben
az arctalan elvadult tereken.

S most én állok a tükör keretében,
üres keret, nincs üveg: messzeség,
tűnődve még a lehetséges rémen,
melyet ki tudja, ránk uszít az ég.

SÖRÖS RITA: *Játszó gyerekek*